

Dysleksja

• Co to jest dysleksja?

Dysleksja to specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym. Można wyróżnić następujące jej postacie:

„dysleksja” – trudności w czytaniu połączone z trudnościami w pisaniu,
„dysortografia” - trudności z opanowaniem poprawnej pisowni (w tym także błędy ortograficzne),

„dysgrafia” – niski poziom graficzny pisma (brzydkie pismo),

„dyskalkulia” – trudności w matematyce (szczególnie w arytmetyce).

• Czym jest spowodowana?

Dysleksja spowodowana jest zaburzeniami niektórych funkcji poznawczych, motorycznych i ich współdziałania, uwarunkowanymi nieprawidłową strukturą i funkcjonowaniem centralnego układu nerwowego. Są to zaburzenia głównie funkcji językowych jak i funkcji percepcyjno-motorycznych, motoryki, uwagi, pamięci, lateralizacji.

• Jakie są objawy dysleksji rozwojowej?

Trudności w czytaniu i pisaniu ujawniają się dopiero w szkole, podczas gdy już w okresie przedszkolnym można zauważyć objawy, które cechują tzw. Dzieci ryzyka dysleksji:

- opóźniony rozwój mowy,
- opóźniony rozwój ruchowy (utrudnione raczkowanie, trudności z utrzymaniem równowagi),
- mała sprawność i koordynacja ruchów podczas zabaw ruchowych,
- problemy z czynnościami samoobsługowymi,
- z rysowaniem i pisaniem (brzydkie pismo),
- trudności z rozpoznawaniem rymów,
- trudności z zapamiętaniem nazw ich sekwencji np. nazw miesięcy, wierszy dłuższych poleceń, tabliczki mnożenia,
- trudności z różnicowaniem głosek podobnych fonetycznie,
- trudności z dokonywaniem operacji na głoskach, sylabach, częstkach słów,
- błędy gramatyczne, trudności z budowaniem dłuższych wypowiedzi,
- trudności z wykonywaniem układanek i odtwarzaniem wzorów graficznych,
- obuocność, zbyt długo utrzymująca się oburęczność,
- mylenie ręki prawej i lewej,
- nasilone trudności w czytaniu w klasie „0” i I,
- nasilone trudności w opanowaniu poprawnej pisowni,
- błędy ortograficzne pomimo znajomości zasad pisowni.

• Co robić, jeśli zaobserwujemy u swego dziecka powyższe objawy?

Jak najszybciej zgłosić się do pedagoga szkolnego. Im szybciej dziecko zostanie zdiagnozowane i objęte opieką, tym większe szanse, aby zapobiec trudnościami szkolnym lub je zmniejszyć.

Ewa Horbaczewska

Jeśli masz problem, z którym sobie nie radzisz i nie wiesz, do kogo zwrócić się o pomoc, zadzwoń pod numer Dziecięcego Telefonu Zaufania Rzecznika Praw Dziecka:

800 12 12 12

Na ten numer dodzwonisz się **bezpłatnie**.

Od poniedziałku do piątku **od godziny 8.15 do 20.00** dyżurują specjaliści, czekający właśnie na Twój telefon, jeśli:

- ❖ przeżywasz smutek, lęk, osamotnienie;
- ❖ nie radzisz sobie z konfliktem w Twojej rodzinie;
- ❖ masz problemy w relacjach z rówieśnikami,
- ❖ masz trudności w nauce;
- ❖ ktoś stosuje wobec Ciebie przemoc.

Jeśli zadzwonisz na ten numer w godzinach nocnych, możesz przedstawić swój problem i pozostawić numer telefonu, a następnego dnia na pewno oddzwonimy.

Pod numer Dziecięcego Telefonu Zaufania mogą również dzwonić osoby dorosłe, by zgłosić problemy dzieci.